

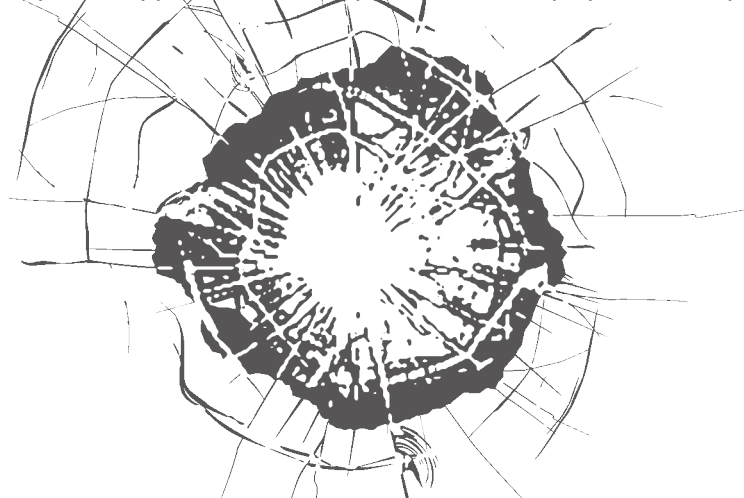
η ιδιοκτησία χτίζεται με αίμα

μερικές σημειώσεις για την δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου

Την Παρασκευή 21 Σεπτεμβρίου, στην περιοχή της Ομόνοιας, ένας άνθρωπος λιντσάρεται και ξυλοκοπείται με μανία μέχρι θανάτου από ένα πλήθος με μπροστάρηδες τους Σ. Δημόπουλο (ο μαγαζάτορας – κοσμηματοπώλης) και Θ. Χορταριά (ο περαστικός, μεσίτης, μέλος της εθνικιστικής οργάνωσης Πατριωτικό Μέτωπο) μπροστά στα μάτια αρκετών άλλων που εκτός εξαιρέσεων παρέμειναν αμέτοχοι. Το όλο σκηνικό συμπλήρωσαν οι μπάτσοι, οι οποίοι ξυλοκόπησαν και έβαλαν χειροπέδες στο θύμα της επίθεσης ενώ ήταν ημιθανής και τελικά πέθανε στο ασθενοφόρο φορώντας τες. Λίγο μετά οι ειδήσεις μετέδωσαν ότι έγινε απόπειρα ληστείας σε κοσμηματοπωλείο και ο δράστης έπεσε νεκρός ύστερα από άμυνα του καταστηματαρχή, έδειξαν τον καταστηματαρχή να σκουπίζει ατάραχος και να κάνει δηλώσεις. Αν δεν υπήρχε το βίντεο του ξυλοδαμού, το παραπάνω γεγονός θα ήταν ένας ακόμα τίτλος ειδήσεων που θα πέρναγε στα ψιλά και ο Ζακ ένας ακόμα “παραβατικός” που πέθανε από άγνωστα αίτια.

Μέσα σε ένα σύστημα που καλλιεργεί κοινωνικές-ταξικές αντιθέσεις, προτάσσει την ιδιοκτησία και το χρήμα ως τις απόλυτες αξίες και την καριέρα και «καταξίωση» του ατόμου ως την συνταγή για επιτυχημένη ζωή, το να σκοτώσεις για την ιδιοκτησία σου καταλήγει σχεδόν αποδεκτό. Δεν είναι άλλωστε λίγα τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού στον ελληνικό χώρο. Εργάτες μετανάστες που διεκδικούν δεδουλευμένα να δέχονται σφαίρες στο ψαχνό (βλέπε φραουλοχώραφα Μανωλάδας), εργαζόμενοι στους κλάδους της εστίασης και του τουρισμού να δέχονται απειλές και να ξυλοκοπούνται από τα αφεντικά και τους μπράβους τους (τα παραδείγματα είναι αμέτρητα) 13-χρονη Ρομά να δολοφονείται από ντόπιο “επαγγελματία” επειδή θεώρησε (!) ότι άτομα από τον καταυλισμό προσπάθησαν να τον κλέψουν (περίπτωση Αμφισσας). Στο ίδιο σύστημα στο οποίο απενεχοποιείται η αυτοδικία των ισχυρών, οι καταπιεσμένοι/ες κρίνονται ως ένοχοι/ες στην περίπτωση της αυτοάμυνας. Η περίπτωση της 22χρονης στην Κόρινθο που στην προσπάθεια να ξεφύγει από τον επίδοξο βιαστή της, τον σκότωσε και το δικαστήριο δεν αναγνώρισε καν την αυτοάμυνα ως ελαφρυντικό είναι χαρακτηριστική. Ετσι λοιπόν, δεν μας κάνει εντύπωση που όταν ένα αφεντικό δεν διστάζει να δολοφονήσει με πρόσχημα την προστασία της περιουσίας του, βρίσκει ως υποστηρικτές κράτος, ΜΜΕ και μια μεγάλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας. Αξίζει να σημειωθεί βέβαια, ότι αν ο μαγαζάτορας γυρνώντας στο κοσμηματοπωλείο έβλεπε εγκλωβισμένο στο μαγαζί του έναν “κουστουμάτο”, το μυαλό του δεν θα πήγαινε σε ληστεία αλλά μάλλον σε μια ακόμη επικερδή συναλλαγή, αντικρίζοντας όμως την εικόνα ενός ανθρώπου που στο μυαλό του εκφράζει το περιθώριο και δεν φαινόταν σε θέση να αντιδράσει, επέλεξε να επιτεθεί.

Στο τυχαίο αλλά αντιπροσωπευτικό δείγμα ανθρώπων που πρωταγωνίστησε στην Ομόνοια σκιαγραφείται μια κοινωνία σε διαδικασία εκφασισμού. Το αφεντικό που προστατεύει με όποιο κόστος τα κεκτημένα του, ο περαστικός φασίστας της γειτονιάς που βλέπει βία απέναντι στον αδύναμο και συνδράμει με το αφεντικό, οι σοκαρισμένοι-«φιλήσυχοι» πολίτες που επιλέγουν να παίξουν τον ρόλο του θεατή στη βαρβαρότητα και τέλος η μειοψηφία που επεμβαίνει προσπαθώντας να σταματήσει το φρικιαστικό σκηνικό που διαδραματίζεται μπροστά της.

Φυσικά, η παραπάνω διαδικασία έχει ως βασικό συντελεστή το κράτος. Με τους μπάτσους του να ακολουθούν πιστά το πρωτόκολλο (το είπε και ο εκπρόσωπος τους στις ειδήσεις) για όσους θεωρούνται εχθροί της κοινωνίας (μετανάστες/στρίες, τοξικοεξαρτημένοι/ες, περιθωριακούς/ες, αναρχικούς/ες) και να ξυλοκοπούν για δεύτερη φορά τον αναίσθητο πλέον Ζακ, φορώντας του χειροπέδες. Τέλος, ο κρατικός μηχανισμός στο σύνολο του, σε μια προσπάθεια να συγκαλύψει την δολοφονία κωλυσιεργεί σκόπιμα. Ο δολοφόνος σκουπίζει τα αποδεικτικά και δίνει συνεντεύξεις, οι καταθέσεις και τα βίντεο δεν συλλέγονται εγκαίρως και συνολικά δημιουργείται μια ελλιπής δικογραφία.

Τα ΜΜΕ, πιστά στο βωμό του θεάματος, από την πρώτη στιγμή διαστρέβλωναν τα γεγονότα και παραπληροφορούσαν. Μετέφρασαν το γεγονός σαν απόπειρα ληστείας και την δολοφονία του «δράστη» ως λογικό επακόλουθο της αυτοάμυνας του μαγαζάτορα. Εν συνεχεία κανιβάλισαν πάνω στον δολοφονημένο Ζακ, με εμετικά γκάλοπ αναπαράγοντας ρατσισμό-ομοφοβία-τοξικοφοβία και με πρόθεση να αναστρέψουν τους ρόλους Θύτη - Θύματος. Πυρήνας για το πανηγύρι που στήσαν ήταν οι πολλαπλές ταυτότητες του Ζάκ Κωστόπουλου ή αλλιώς Zackie Oh, που ως ομοφυλόφιλος – drag queen – οροθετικός – τοξικοεξαρτημένος, τοποθετείται αυτόματα από κράτος - ΜΜΕ στον πάτο της κοινωνίας, στους αόρατους ανθρώπους, στα καμένα χαρτιά.

Εμείς από την μεριά μας δεν έχουμε αυταπάτες και δεν περιμένουμε καμία δικαίωση από κανένα δικαστήριο. Αν δεν θέλουμε να είμαστε θεατές αυτής της κτηνωδίας που εκτυλίσσεται καθημερινά πρέπει να αντιταχθούμε στην φασιστικοποίηση της κοινωνίας με κάθε μέσο. Βρίσκουμε τους εαυτούς και τις εαυτές μας στην ίδια πλευρά με κάθε αόρατη/ο και καταπιεσμένη/ο αυτής της κοινωνίας δημιουργώντας χώρους και κοινότητες συνάντησης και επικοινωνίας, αντίστασης και αγώνα ενάντια στους επίπλαστους διαχωρισμούς του φύλου, της φυλής, του έθνους, της σεξουαλικής ταυτότητας.

**ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ την ΠΟΡΕΙΑ που καλεί η Συνέλευση για τη δολοφονία της Ζακ/Zackie Oh!
ΣΑΒΒΑΤΟ 13/10/2018 στις 12:00 στο Μοναστηράκι**

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ ΖΑΚΚΙΕ ΟΗ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΕΙ
ΑΦΕΝΤΙΚΑ-ΜΠΑΤΣΟΙ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΝ
ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΜΑΖΙ

